

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ
เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(พ.ศ. ๒๕๕๘)

องค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ
อำเภอสายบุรีจังหวัดปัตตานี

หลักการและเหตุผล

ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ตามความในมาตรา ๗ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ โดยคณะผู้บริหารขอเสนอ(ร่าง)ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ เพื่อพิจารณาเห็นชอบ และนำเสนอนายอำเภอสาบบุรี เพื่อเห็นชอบและประกาศใช้เป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ

เหตุผล

ตามมาตรา ๖๗ (๓), (๗) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ และมีหน้าที่คุ้มครอง ดูแล และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีความจำเป็นต้องออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อบังคับใช้ต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ
เรื่อง ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ และนายอำเภอสายบุรี จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือตั้งแต่วันที่ได้ออกโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำแล้ว สิบห้าวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำทั้งอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานท้องถิ่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตรการผลิต หรือให้บริการใดๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

ข้อ ๖ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตตำบลมะนังดาลำ

๖.๑ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลาน หรือแมลง

(๒) การประกอบกิจการการเลี้ยงสัตว์ รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๖.๒ กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ายขาย การขายในตลาดและการฆ่าบริโภคในครัวเรือน

๖.๓ กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๑) การผลิต น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒) การผลิต การหมัก การผสมปลาร้า การเจ้า กุ้งเจ้า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓) การนึ่ง การต้ม การเคี่ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ายขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๔) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๕) การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง

(๖) การผลิตน้ำหวาน น้ำอ้วเหลียง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๗) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

(๘) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๙) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๖.๕ กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์

ชำระล้าง

(๑) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ

๖.๕ กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

(๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช

(๒) การล้าง การสะสมยางดิบ

(๓) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

(๔) การผลิต การสะสมปุ๋ย

๖.๖ กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

(๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ

(๒) การหลอม การหล่อ การถลุงแร่ หรือโลหะทุกชนิดยกเว้นกิจการใน ๖.๖ (๑)

(๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะ ด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน ๖.๖ (๑)

(๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้น

กิจการใน ๖.๖ (๑)

๕.๗ กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารสนิม ยานยนต์

(๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย

(๔) การล้าง การอัดฉีด ยานยนต์

(๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

(๖) การปะ การเชื่อมยาง

(๗) การอัดผ้าเบรค ผ้าคลัทช์

๖.๘ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับไม้

(๑) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วย

เครื่องจักร

(๒) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

(๓) การผลิตกระดาษต่าง ๆ

(๔) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

๖.๙ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริการ

(๑) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนอง

เดียวกัน

(๒) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๓) การประกอบกิจการตู้เกม

(๔) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน

๖.๑๐ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับหิน ดิน ทราบ ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑) การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

(๒) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๓) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราบ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ

๖.๑๑ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

(๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ

๖.๑๒ กิจกรรมอื่น ๆ

(๑) การผลิตการซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์เครื่องไฟฟ้าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า

(๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การพิมพ์แบบพิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร

(๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้นแล้ว หรือเหลือใช้

(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

(๙) การก่อสร้าง

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุดิบทราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๘ ผู้ประกอบกิจการตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข เพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ดังต่อไปนี้

๘.๑ สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคารและการสุขาภิบาล

๘.๑.๑ สถานที่ประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานที่ประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน ให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญ

เกี่ยวข้อง

๘.๑.๒ อาคารได้รับอนุญาต ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่นๆ ที่

เกี่ยวข้อง

๘.๑.๓ บันไดหนีไฟ เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่นๆ ที่

อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๘.๑.๔ ป้ายบอกทางฉุกเฉิน เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมาย

เกี่ยวข้อง

๘.๑.๕ ไฟส่องฉุกเฉิน เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่นๆ ที่

อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๘.๑.๖ ระบบระบายอากาศ เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมาย

เกี่ยวข้อง

๘.๑.๗ แสงสว่าง เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่นๆ ที่

ที่เกี่ยวข้อง

๘.๑.๘ ห้องน้ำ ห้องส้วม เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่นๆ

๘.๑.๙ การเก็บรวบรวมขยะ เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

๘.๑.๑๐ มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษ หรือวัตถุอันตราย

๘.๑.๑๑ มีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์เป็นโรคที่เป็นพาหะของโรค

๘.๑.๑๒ สถานที่ประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับประกอบอาหาร การปรุงอาหารการเสิร์ฟอาหาร สำหรับคนงาน หรือผู้มาใช้บริการ เป็นไปตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาล อาหารการเสิร์ฟอาหาร

สำหรับคนงาน หรือผู้มาใช้บริการ เป็นไปตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหารสำหรับสถานประกอบการค้าอาหาร ตาม
โครงการรณรงค์ปรับปรุงสถานที่ปรุง ประกอบจำหน่ายอาหาร

๘.๑.๑๓ สถานประกอบการจัดวางสิ่งของปลอดภัย รักษาความสะอาดเป็นไปตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๘.๑.๑๔ สถานประกอบการ จัดระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิง เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๘.๑.๑๕ สถานประกอบการจัดการเก็บวัตถุอันตรายเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๘.๑.๑๖ สถานประกอบการจัดการป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางเสียง

๘.๑.๑๗ สถานประกอบการจัดการป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางอากาศ

๘.๑.๑๘ สถานประกอบการจัดการป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางน้ำ

๘.๑.๑๙ สถานประกอบการจัดการป้องกันมิให้เกิดมลพิษสิ้นสะท้อน

๘.๑.๒๐ สถานประกอบการจัดการป้องกันมิให้เกิดมลพิษของเสียอันตราย

๘.๒ การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่

๘.๒.๑ สถานที่นั้นต้องตั้งในทำเลซึ่งจะทำรางระบายน้ำ รับน้ำเสียไปให้พ้นจากสถานที่นั้น
โดยสะดวก

๘.๒.๒ ต้องทำรางระบายน้ำไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อซึ่งรับน้ำเสียด้วยวัตถุกดวาร์ที่มี
ลักษณะเรียบ ไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

๘.๒.๓ การระบายน้ำ ต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำ ในทางน้ำสาธารณะหรือแก่ผู้อาศัย
ใกล้เคียง

๘.๒.๔ เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุข เห็นว่าสถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัตถุกดวาร์เพื่อ
ป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำเสียหรือทำการบำบัด น้ำเสียให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล หรือ
ต้องมีบ่อดักไขมัน (Grease Trap) เครื่องป้องกันกลิ่น ไอ เสียง ความกระเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า ควัน มูล หรือสิ่งอื่นใด
ซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง ผู้ประกอบกิจการนั้นต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
ภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

๘.๒.๕ ต้องจัดสถานที่ให้เป็นที่พักอาศัยของสัตว์นำโรค

๘.๒.๖ ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

๘.๒.๗ ต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ซึ่งออกตามความ
ในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และหรือตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่
๓๙ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และต้องมีปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนคนที่
ทำการอยู่ในสถานที่นั้น

๘.๒.๘ สถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องสร้างให้ได้สุขลักษณะ ตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

๘.๒.๙ สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตาก หรือผึ่งสินค้าที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ และตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

๘.๒.๑๐ ปฏิบัติอื่นใดภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และต้องถูกสุขลักษณะปลอดภัยต่อสุขภาพ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นสมควรเพื่อให้ถูกสุขลักษณะ

๘.๓ มาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

๘.๓.๑ ต้องรักษาสถานที่ตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๖.๑ ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ และทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่ประกอบการให้สะอาดทุกวัน

๘.๓.๒ ต้องประกอบการภายในเขตสถานที่ที่ได้รับอนุญาตและตามกำหนดวันเวลาที่ได้รับอนุญาต

๘.๓.๓ ต้องรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าเศษวัสดุหรือวัตถุแห่งการค้ำนั้นจักใช้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละออง แมลงวันแมลงสาป ยุง หรือพาหะนำโรคอื่นๆ

๘.๓.๔ การจะเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมสถานที่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๘.๓.๕ ต้องปฏิบัติการทุกอย่างเพื่อให้ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๘.๓.๖ ต้องยินยอม และให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการนั้นได้ ในเวลาอันสมควรเมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

หมวด ๓

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอและการออกใบอนุญาต

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง หรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการรวบรวมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๑๐ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อ ๗ ก็ได้

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์ที่จะประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้าต้องจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการนั้นและปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๖ และให้ยื่นขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความ

สมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดใน ข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้อง และสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่ สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบการค้ากิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๕ ต้องนำเอกสาร ดังต่อไปนี้มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมคำขอรับใบอนุญาตอย่าง ละ ๑ ชุด

๑๒.๑ บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พร้อมสำเนาที่รับรองสำเนา
ถูกต้อง

๑๒.๒ ทะเบียนบ้าน ทะเบียนบ้านของสถานประกอบการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

๑๒.๓ สำเนาใบอนุญาตก่อสร้างอาคารของสถานที่ขออนุญาตประกอบกิจการค้า(กรณีที่ยื่นก่อสร้าง
หลังพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ใช้บังคับ)

๑๒.๔ สำเนาทะเบียนรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ของ
ผู้แทนนิติบุคคล (ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล)

๑๒.๕ หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้านของผู้รับรอง

๑๒.๖ เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าหน้าที่เห็นว่าสมควรเรียกเพิ่ม เพื่อประกอบการพิจารณา
อนุญาต

ข้อ ๑๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่ง ไม่อนุญาต พร้อมด้วย
เหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจการตามข้อ ๖ ทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอตามข้อ ๑๐ และ
หลักฐานตามข้อ ๑๒ ถูกต้องครบถ้วนแล้วในกรณีมีเหตุอันจำเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการได้ภายในกำหนดเวลา
ตามวรรคหนึ่งสามารถขยายเวลาออกไปได้อีกสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน โดยจะมีหนังสือแจ้งการขยายเวลา และเหตุ
จำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ได้ขยายไว้แล้วนั้นผู้ใดรับอนุญาตต้องมารับ
ใบอนุญาตภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายใน
กำหนดระยะเวลาดังกล่าวถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันผู้ประกอบการตามข้อ ๖ หรือผู้ขอรับใบอนุญาต
ประกอบการค้ากิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพงดเว้นการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ เพียงเท่าที่เห็นสมควร หรือ
จะเปลี่ยนแปลงอย่างใด เพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการซึ่งต้องควบคุมก็ได้

ข้อ ๑๕ ใบอนุญาตที่ออกตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขต
องค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ
สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการการขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามแบบที่
กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้ภายในกำหนดสามสิบวันก่อนสิ้นอายุใบอนุญาต เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้
ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตผู้ประกอบการค้าที่มาขอต่ออายุใบอนุญาต

รายได้ไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลาในวรรคสามจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่จะได้ออกเลิกการดำเนินการก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด การขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมด้วยหลักฐานต่อไปนี้

๑๖.๑ สำเนาการลงบันทึกประจำวันของตำรวจ กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย

๑๖.๒ ใบอนุญาตเดิม กรณีใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญ

๑๖.๓ เอกสารตามข้อ ๘ การขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับอนุญาตสำหรับกิจการใด ไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๑๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้ขอรับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๑๙ คำสั่งพักการใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนา หรือสำนักทำธุรกรรมของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ทราบคำสั่งแล้ว ตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๐ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสักในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวดที่ ๔
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้ง
จำทั้งปรับ

ข้อ ๒๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน
หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่ง
ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้ง
จำทั้งปรับ

ข้อ ๒๔ ผู้ใดดำเนินการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินการหรือไม่
ปฏิบัติตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๗ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับและปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังไม่
ปฏิบัติตามคำสั่ง

ข้อ ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๑๕ วรรคสองหรือข้อ ๑๖ วรรคแรกต้องระวางโทษปรับไม่
เกินห้าร้อยบาท

ข้อ ๒๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบคดี
สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๕
บทเปิดเตล็ด

ข้อ ๒๗ ให้ผู้รับใบอนุญาต ประกอบการค้าซึ่งเป็น รังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพก่อนวัน
ใช้บัญญัตินี้ ประกอบกิจการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติแล้วแต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุและ
ผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินการต่อไปผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ก่อนดำเนินการ

ภายใต้บทบัญญัติในข้อ ๑๐ ผู้ที่ประกอบกิจการที่เข้าลักษณะที่ต้องขออนุญาตก่อนวันใช้ข้อบัญญัติ
นี้และยังไม่ได้ขออนุญาตประกอบกิจการภายในเวลาหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

ข้อ ๒๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบการค้าตาม
อัตราท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๙ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งใช้สำหรับการค้าประเภทเดียวและสำหรับสถานที่เดียว ถ้า
ประกอบการค้าซึ่งควบคุมหลายประเภทในขณะเดียวกัน ให้เก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราค่าธรรมเนียมสูงสุดเต็ม
อัตรา ประเภทอื่นให้เก็บเพียงครึ่งราคา

ข้อ ๓๐ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลมะนังดาเจ้า เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจ ออกคำสั่ง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศ อันเกี่ยวกับข้อบัญญัตินี้

ประกาศ คำสั่ง ระเบียบข้อบังคับ นั้นเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ว่าการองค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ลงชื่อ

(นายมุฮัมมัด ดะกา)

นายกบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ

เห็นชอบ

ลงชื่อ

(นายก่อสกุล จันทราช)

นายอำเภอสายบุรี

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบการค้า
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ต่อท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับที่	รายการ	ค่าธรรมเนียมต่อปี ฉบับละ		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง ๑.๑ การเลี้ยงม้า โค กระบือ - ตั้งแต่ ๑๐ - ๒๐ ตัว - มากกว่า ๒๐ ตัวขึ้นไป ๑.๒ การเลี้ยงห่าน เป็ด - ตั้งแต่ ๑๐๐ - ๒๐๐ ตัว - มากกว่า ๒๐๐ ตัวขึ้นไป ๑.๓ การเลี้ยงไก่ - ตั้งแต่ ๑๐๐ - ๒๐๐ ตัว - มากกว่า ๒๐๐ ตัวขึ้นไป ๑.๔ การเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อจำหน่าย ๑.๕ การเลี้ยงสัตว์อื่น ๆ ตั้งแต่ ๒๑ ตัวขึ้นไปเพื่อจำหน่าย	๕๐ ๒๐๐ ๕๐ ๒๐๐ ๕๐ ๑๐๐ ๑๐๐ ๑๐๐	- - - - - - - -	กิจการที่กำหนดถ้าทำ ตามนัยแห่งกฎหมาย ว่าด้วยการสวนครัว และการเลี้ยงเพื่อ ประโยชน์แก่ครัวเรือน ไม่ต้องเสีย ค่าธรรมเนียมตาม ข้อบัญญัตินี้
๒	การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม ก. ไม่เกิน ๔ ตัว ข. ตั้งแต่ ๕ - ๑๐ ตัว ค. ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ตัว ง. ตั้งแต่ ๒๑ - ๔๐ ตัว จ. ตั้งแต่ ๔๑ ตัวขึ้นไป	๓๐ ๑๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐	- - - - -	
๓	การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมี ลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อ ประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือ ค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	๕๐๐	-	
๔	การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การ			

	ขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. โดยใช้เครื่องจักร ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐ ๒๕๐	- -	
๕	การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๑๕๐	-	
๖	การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. การผลิต การหมัก ข. การสะสม	๕๐๐ ๒๕๐	- -	
๗	การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๕๐	-	
๘	การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๕๐	-	
๙	การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือ ภาชนะอื่นใด ก. โดยใช้เครื่องจักร ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๓๐๐	- -	
๑๐	การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง ก. โดยใช้เครื่องจักร ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๓๐๐	- -	
๑๑	การผลิตน้ำหวาน น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐	-	
๑๒	การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค	๒๐๐	-	
๑๓	การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่นยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๑๐๐	-	
๑๔	การผลิตไฮดรอลิก ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. วันละไม่เกิน ๕๐ กิโลกรัม ข. วันละ ๕๑ - ๕๐๐ กิโลกรัม ค. วันละ ๕๐๑ กิโลกรัม ขึ้นไป	๕๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐	- - -	
๑๕	การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ	๕๐๐	-	
๑๖	การล้าง การสะสมยางดิบ	๓๐๐	-	

๑๗	การสีข้าวด้วยเครื่องจักร ก. เครื่องสีข้าวขนาด ๒๕ แรงม้าขึ้นไป ข. เครื่องสีข้าวขนาดต่ำกว่า ๒๕ แรงม้า	๒๐๐ ๑๕๐	- -	
๑๘	การผลิต การสะสมปุ๋ย ก. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ข. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ต่ำกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร	๑๐๐ ๒๐๐	- -	
๑๙	การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ก. โดยใช้เครื่องจักร ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๕๐๐	- -	
๒๐	การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่น สารกันสนิมยานยนต์ ก. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ข. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ต่ำกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร	๒,๐๐๐ ๑,๐๐๐	- -	
๒๑	การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่งระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือ เครื่องกล ก. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ข. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ต่ำกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐ ๓๐๐	- -	
๒๒	การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการ ซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าว ด้วย	๕๐๐	-	
๒๓	การล้าง การอัดฉีดรถยนต์	๓๐๐	-	
๒๔	การผลิต การซ่อม การปะ การเชื่อมยาง	๑๐๐	-	
๒๕	การอัดผ้าเบรก ผ้าครัช ก. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ข. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ต่ำกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐ ๒๕๐	- -	
๒๖	การเผาถ่านหรือการสะสมถ่าน ก. ขายเป็น 1) สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตร 2) สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ต่ำกว่า ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ข. ขายปลีก	๒๐๐ ๑๐๐	- -	

	1) สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๕๐๐	-	
	2) สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ต่ำกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร	๒๐๐	-	
๒๗	การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องแบ่งเช่า หรือ กิจการอื่นในทำนองเดียวกัน ก. ไม่เกิน ๕ ห้อง ข. ตั้งแต่ ๖ - ๑๐ ห้อง ค. ตั้งแต่ ๑๑ - ๑๕ ห้อง ง. ตั้งแต่ ๑๖ - ๒๐ ห้อง จ. ตั้งแต่ ๒๑ - ๕๐ ห้อง ฉ. ตั้งแต่ ๕๑ ห้อง ขึ้นไป	๑๐๐ ๔๐๐ ๘๐๐ ๑,๖๐๐ ๓,๐๐๐ ๔,๐๐๐	- - - - - -	
๒๘	การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ใน บังคับตามกฎหมาย ว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม	๑๕๐	-	
๒๙	การประกอบกิจการตุ้ม	๓๐๐	-	
๓๐	การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา ก. โดยใช้เครื่องจักร ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑๐๐	- -	
๓๑	การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. ไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัม ข. เกินกว่า ๕,๐๐๐ กิโลกรัม	๓๐๐ ๔๐๐	- -	
๓๒	การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน หินทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ก. ๑-๓ ตัน ข. ๓-๕ ตัน ค. ๕ ตันขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐	- - -	
๓๓	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ หรือแก๊ส ก. ก๊าซหุงต้ม ๑) ไม่เกิน ๒๐ ถัง ๒) ตั้งแต่ ๒๐ ถังขึ้นไป ข. ก๊าซออกซิเจน ก๊าซอาเซทิลีน	๒๐๐ ๓๐๐ ๔๐๐	- - -	
	การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า ก. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ข. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ต่ำกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร	๒๐๐ ๓๐๐	- -	

๓๕	การประกอบกิจการโกดังสินค้า			
	ก. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ต่ำกว่า ๕๐ ตารางเมตร	๒๐๐	-	
	ข. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๕๑ - ๑๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐	-	
	ค. สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่มากกว่า ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
๓๖	การก่อสร้าง ที่ดินที่ก่อสร้างตามขนาดพื้นที่เป็นตารางเมตร	ตร. ม. ละ ๑ บาท	-	- เก็บได้สูงสุดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

แบบคำขอรับใบอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

() สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ประเภท.....

.....โดยมีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร

() กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....

.....คนงาน.....คน ใช้เครื่องจักรขนาด.....แรงม้า

() กิจการตลาด ที่มีการจำหน่าย.....(เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด)

() กิจการจำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณะ จำหน่ายสินค้าประเภท.....ณ บริเวณ.....

โดยวิธีการ.....

() กิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ

☐ ประเภทเก็บขนสิ่งปฏิกูล โดยมีแหล่งกำจัดที่.....

☐ เก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยระบบกำจัดอยู่ที่.....

☐ เก็บขนมูลฝอย โดยแหล่งกำจัดอยู่ที่.....

☐ เก็บขนและกำจัดมูลฝอย โดยระบบกำจัดอยู่ที่.....

ขอ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น)พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและ เอกสาร
มาด้วย ดังนี้คือ

๑. สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

๒. สำเนาทะเบียนบ้าน

๓. หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑

๓.๒

๓.๓

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)ผู้ขอใบอนุญาต

(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไขดังนี้

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง วันที่/...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

ตำแหน่ง วันที่/...../.....

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบกิจการโดยสังเขป

แบบคำขอต่อใบอนุญาต

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า อายุ ปี สัญชาติ อยู่บ้านเลขที่

หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน แขวง/ตำบล

เขต/อำเภอ จังหวัด หมายเลขโทรศัพท์

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการประเภท

ตามใบอนุญาตเล่มที่ เลขที่/..... ออกให้เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

ต่อนายองค์การบริหารส่วนตำบลมะนังคลำ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้

๑) สำเนาบัตรประชาชน

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หลักฐานการอนุญาตกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑

๓.๒

๔)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เห็นสมควรอนุญาต

() เห็นควรไม่อนุญาต

เพราะ

.....

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่/...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() เห็นสมควรอนุญาต

() เห็นควรไม่อนุญาต

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมะนังดาลำ

วันที่/...../.....